

6.3 Mano gyvūnas

1. Perskaitykite ir aptarkite trečiųjų rašinius apie gyvūnus.

1. Kurio mokinio rašinėlis labiausiai patiko? Kodėl?
2. Kurį rašinėlį siūlytumėte patobulinti? Kaip?

Mano Čiobrelis

Mano papūga Čiobrelis yra labai draugiška ir juokinga.

Jis gyvena mano kambaryje, savo dideliame narvelyje. Čiobrelio snapas didelis ir galingas. Gražuolio kūnas padengtas įvairiausių spalvų plunksnomis. Galva mėlyna, kūnas visas žalias, bet kai išskleidžia sparnus, pasirodo raudona, mėlyna, violetinė, geltona spalvos.

Aš su Čiobreliu bendrauju daugiausiai. Jo veislė yra Amazonės papūga, o jos juk moka šnekėti! Jis vis sako:

– Paula, Lietuva, kur Čiobrelis, gerutis Čiobrelis, Čiobreliukas, labas rytas.

Čiobrelis savo šnekėmis džiugina šeimą kiekvieną vakarą.

Paula

Mažoji Aiva

Mano šuo yra pats šauniausias pašalyje ir turi gražiausią vardą – Aiva.

Ši išdaigininkė gyvena pas mano tėvukus. Ji yra nedidelė, pūkuota kaip meškutis, jos ausytės trumpos, snukutis primena laputę. Jos kailiukas šviesiai rudos spalvos, o pilvukas baltas kaip sniegas.

Aivutė kartais vagia kojines, kurias suplėšo į mažus gabaliukus. Išdykėlė mėgsta švelniai kandžiotis.

Mūsų mažoji Aiva labai myli mane ir mano sesę. Niekam neleidžia artintis prie mūsų – pavydi. Prie jos jaučiuosi saugi ir mylima.

Žemyna

Išdykėlė Diksė

Aš turiu triušę, vardu Diksė. Mes kartu dalijamės kambariu.

Mano triušukė yra mini veislės. Jos kailiukas yra švelnios pilkšvos spalvos. Įdomu tai, kad jos kailiukas yra daug ilgesnis nei kitų triušių, todėl ji atrodo kaip pūkų kamuoliukas. Jai patinka straksėti tarsi žiogui, tačiau ji yra baili ir jos negali lengvai pagauti. Geriausia jos slėptuvė – po sofa.

Kasdien pasirūpinu šienu ir vandeniu jos narvelyje.

Aš ją labai myliu. O tu ar turi savo augintinį?

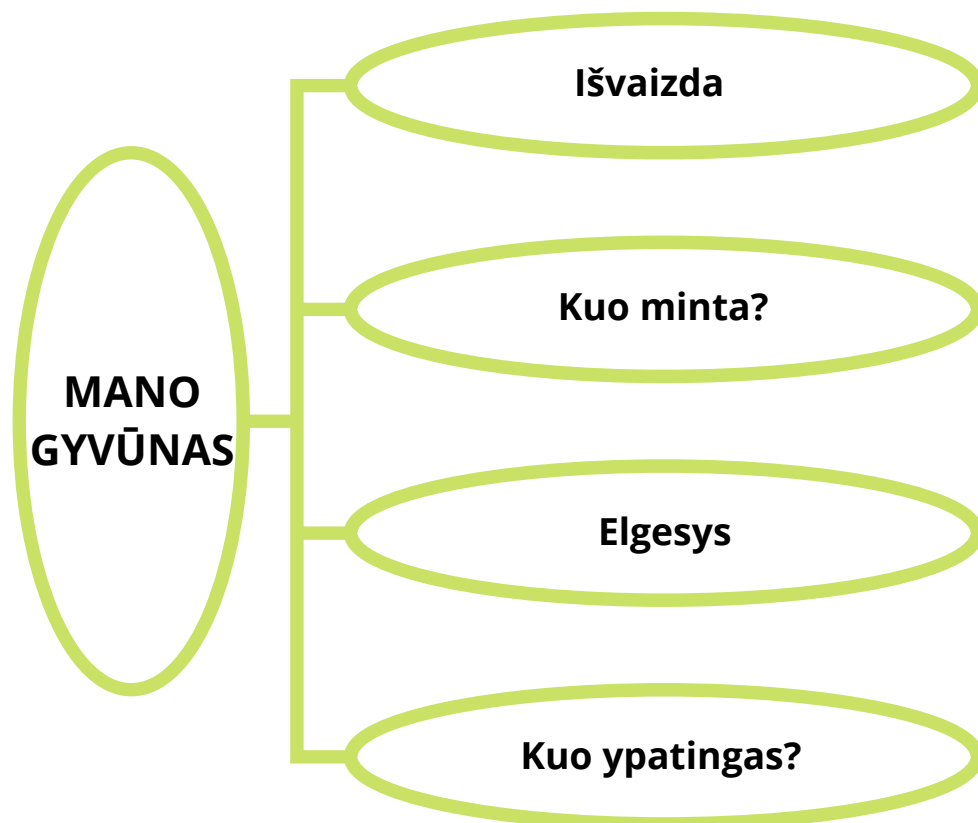

Kristupas

6.3. Mano gyvūnas

2. Papasakokite apie savo augintinį ir aptarkite draugų pasakojimus. Remkitės žemiau esančiais kriterijais.

Ar prisimenate?

Pasakojimą puošia palyginimai, patarlės, vaizdingi žodžiai ir posakiai.

3. Padiskutuokite, ką svarbu žinoti norint įsigyti augintinį.

6.3 Mano gyvūnas

4. Perskaitykite ir aptarkite pasaką. Pabraukite ir išsiaiškinkite nežinomus žodžius. Pasvarstykite, kas pasakoje kaltas dėl išmuštos vištytės akies.

1. Ką patartumėte vištytei?
2. Sugalvokite senelei, vištytei ir gaidžiukui vardus.

Vištytė ir gaidžiukas

Buvo senelis ir bobutė, jie turėjo vištytę ir gaidžiuką.

Pasiuvo bobutė gaidžiukui naujas kelnytes, o vištytei sijonėlį ir išleido abu riešutauti. Gaidžiukas įlipo į lazdyną ir raško riešutus. Vištytė bėginėja aplink ir karkia:

– Kar kar kar kar! Mesk ir man bent kekelę!

Kai tik metė gaidžiukas riešutų kekelę – ir išmušė vištytei akele.

Gaidžiukas ir vėl raško riešutus, o vištytė, bėginėdama aplink, karkia:

– Kar kar kar kar! Ir man bent kekelę!

Kai tik metė gaidžiukas kekelę – ir išmušė vištytei kitą akele.

Dabar vištytė parbėgo rėkdama namo ir pasisakė bobutei, kad gaidžiukas jai akeles išmušė. Bobutė pradėjo barti gaidžiuką:

– Gaidžiuk, gaidžiuk, kam tu vištytei akytes išmušei?

– O kam lazdynas man kelnytes perplėšė!

– Lazdyne, lazdyne, kam tu gaidžiukui kelnytes perplėšei?

– O kam mane ožka pagraužė!

– Ožka, ožka, kam tu lazdyną pagraužei?

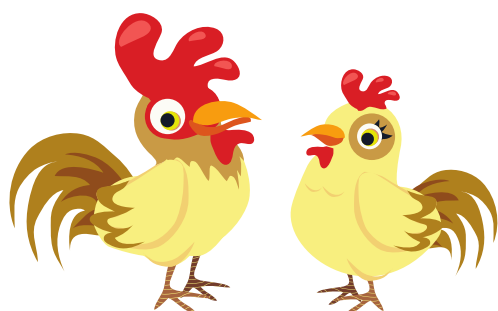
– O kodėl manęs piemu neganė!

– Piemenie, piemenie, kodėl tu ožkos neganei?

– O kodėl šeimininkė man bandelės nepakepė!

– Šeimininke, šeimininke, kodėl tu piemeniui bandelės nepakepei?

Taip kaltų ir nerado.

Lietuvių liaudies pasaka

Papildomą užduotį rasite logopedinėse pratybose.

(Mano gyvūnas 4.3).